

Κ ε φ. ΙΒ΄.

Περὶ τῶν Νόμων τῆς Φύσεως, κατὰ τὸν εὐγενῆ Ἰσαὰκ Νεύτωνα. (α)

Πρὶν γὰρ ἔλθωμεν εἰς τὴν ἀπεριόριστον ἔκτασιν τῆς Παντὸς, τὸ ὁποῖον θελομεν ἰδῆ ὅλον εἰς κίνησιν περὶ ἡμᾶς, εὐλογον εἶναι γὰρ θεωρήσωμεν (μὲν ὅλον ὁπῆ ἤδη εἶδομεν τὰς γενικὰς ιδιότητες, καὶ τὰ φαινόμενα τῆς κινήσεως) ὅτι εἶναι ἕνας καὶ ποῖος ἀριθμὸς Κανόνων, καὶ σερεῶν Νόμων, κατ' ἕς ὅλαι αἱ κινήσεις τῶν φυσικῶν Σωμάτων διοικῆνται, καὶ διορίζονται μὲν ἕνα τρόπον σαφερόν, καὶ κατ' ἕς πρέπει γὰρ ἐξηγήσῃ τινὰς πᾶν ὅτι ἀναφέρεται εἰς τὴν Κίνησιν.

Ε' ρ. Πόσοι Νόμοι εἰσὶ λοιπὸν;

Α' π. Ο' Νεύτων ἐδιώρισε τρεῖς.

Ε' ρ. Διδάξατέ με, ἂν σᾶς εἶναι ἀρεσὸν, διατὶ τῆς ὀνομάζεσσι Φυσικὰς Νόμους τῆ Νεύτωνος;

Α' π. Καὶ ἐγὼ δὲν ἰξεύρω ὁ Νεύτων δὲν εἶναι ὁ ἐφευ-

(α) Ἰσαὰκ Νεύτων (παρὰ ταῖς Ἄγγλοις τὸ Newton Νιέτον προφέρεται) ἐγεννήθη τῷ 1642. 25 Δεκεμ. ἐν τῷ Βαλσερόπε τῆ Λίνκολν εἰς τὴν Ἄγγλιτέραν, καὶ ἀπέθ. εἰς Λόνδραν 20. Μαρτ. 1726.